

Yaş Mefhumu Olmasaydı

— çitlembik · 09 Aralık 2025

YAŞ MEVHUMU OLMASAYDI

8 Aralık 2025

H. Çiğdem Deniz

Dernek binasının mutfağında çay bardaklarının şingirtisi fonda tınlarken, korumuzun şefi birden öyle bir soru attı ortaya ki sessizlik bile yerini bulamadı:

“Yaş mefhumu olmasaydı hayat nasıl olurdu?”

Soru havada asılı kaldı.

Ben de öyle.

“Bilmiyorum,” dedim ama içimde bir yerlere sanki minik bir sorumluluk çörekledi; sanki bu sorunun cevabı bende saklıymış, ben konuşunca zaman kavramı yeniden şekillenecekmiş gibi...

Bu ağırlığı taşımayı göze alamayınca hemen yanımdakine dönüp,

“Bak hâlâ çayım gelmedi,”

diye serzenişte bulundum. Konuyu felsefeden çaya çevirmek, insanın kendini kurtarma yöntemidir bazen.

Zaten düşünce anlarında böyleyim; aklım uzaklaşıyor, gözüm kararıyor, yolumu şaşırıyorum.

Evde sık sık “Şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi,” diye kendi etrafımda döndüğüm olur. Buna inanıyor muyum? Hayır. Ama insan bazen bir ihtimali bile yoklamak ister işte.

Şefin sorusu ise bir ihtimal olmaktan öte, içimde kocaman bir pencere açtı.

Yaş mefhumu olmasaydı...

Zamanı sayılarla değil, yaşadıklarımızın ağırlığıyla ölçseydik...

Kimse kimseye “Artık büyüdün,” demezdi; çünkü büyümek bir yıl değil, bir hal olurdu.

Kimse “Bu saatten sonra olmaz,” demezdi; çünkü saat yok, geç kalma yok, sınır yok.

İnsanlar birbirine kaç yaşında olduğunu değil, kaç defa kırılıp toparlandığını sorardı belki.

“Zamanı geldi-geçti” baskısı olmadan yaşamak... ne tuhaf bir özgürlük olurdu.

Belki de o yüzden sorunun ağırlığını hissettim:

Yaşın olmadığı bir hayatta herkes kendi iç ritmiyle yaşar, kimse kimseyi kronolojiye sıkıştırmazdı.

Ben de işte o an, çay bekleyen bir insanın telaşıyla bu özgürlüğün ucundan tutuverdim.

Sonra kendime şöyle dedim:

Belki yaş mefhumu gerçekten olmasa, benim bu küçük tuhafıklarım da birer zaman taşması sayılırdı...

Ben de çayımı yudumlarken, hayatı sayıların değil, hislerin çizdiği bir çizelgede yaşardım.